

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně

Marie K.

bytem xxx, xxx

zastoupená advokátem JUDr. Vítem Hrnčíříkem, Ph.D., LL.M.
sídlem Šrobárova 2002, Praha 10

proti

žalovanému

Ministerstvo zemědělství

sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2020, č. j. 40596/2019-MZE-14113,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále „správní orgán“ nebo „SZIF“), ze dne 11. 6. 2018, č. j. SZIF/2018/0420623 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), které žalobkyni uložilo povinnost vrátit finanční prostředky ve výši 5 239 422 Kč vyplacené jako dotace v rámci

Programu rozvoje venkova ČR, opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje (dále jen „PRV“).

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně podala dne 28. 6. 2012 žádost o dotaci z PRV s registračním číslem 12/016/3120a/563/000319 na projekt „Stavební úprava objektu na podnikání“, s místem realizace náměstí xxx, xxx (dále jen „žádost“).
4. Žalobkyně dne 13. 3. 2013 podepsala dohodu o poskytnutí dotace z PRV č. j. 90314/2012-MZE-14112 (dále jen „Dohoda“), kterou se zavázala k plnění „Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty PRV na období 2007-2013 opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, platných pro 16. kolo příjmu žádostí“ (dále jen „Pravidla“).
5. Žalobkyně podala dne 10. 3. 2015 prostřednictvím svého syna Ing. Lukáše K. (dále jen „zmocněnec“), zmocněného plnou mocí ze dne 29. 11. 2012 ke komplexní správě žádosti o dotaci, žádost o proplacení dotace. Správní orgán provedl dne 20. 4. 2015 kontrolu fyzické realizace projektu na místě a na jejím základě navrhl korekci celkových výdajů, na které může být poskytnuta dotace, a to za neprovedené práce na venkovní ploše ve výši 22 677,70 Kč. Dne 7. 7. 2015 byla žalobkyni vyplacena dotace ve výši 5 239 422 Kč.
6. Správní orgán provedl dne 29. 4. 2016 neplánovanou kontrolu projektu, o čemž pořídil protokol o kontrole č. 22101964 č. j. SZIF/2016/0400345 (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno, že ve zrekonstruovaném objektu neprobíhala žádná výroba. V době kontroly nebyl v objektu žádný zaměstnanec, žádný ze strojů nebyl připojen do elektrické sítě nebo kompresoru, příruční sklad doplňků byl prázdný, a část pořízovaných strojů byla umístěna v jiném objektu (jiného majitele) v areálu a na prostranství za budovou. Správní orgán dále zjistil, že výrobní číslo kompresoru (č. 3095) neodpovídalo výrobnímu číslu, které bylo zjištěno při kontrole dne 20. 4. 2015 (č. 3511). Správní orgán pomocí údajů poskytnutých výrobcem odsávacího a filtračního zařízení CIPRES FILTR BRNO s.r.o. odhalil, že byl na filtračním zařízení umístěn neoriginální štítek s výrobním číslem jiného zařízení, které výrobce prodal jinému zákazníkovi.
7. Správní orgán dne 24. 5. 2016 na základě kontrolního zjištění vyhotovil Oznámení o uložení sankce příjemci dotace č. j. SZIF/2016/0403131, ve kterém konstatoval, že žalobkyně porušila Pravidla v části A, a to podmínky kapitoly 1, písm. e); kapitoly 3, písm. k); kapitoly 4 písm. e) a g), jakož i Pravidla v části B, a to podmínky kapitoly 9, bodů 8 a 10. Správní orgán uvedl, že porušení části A, kapitoly 3, písm. k), kapitoly 4, písm. g) a porušení části B, kapitoly 9, bodu 8 znamená uložení sankce „C“, což je dle Pravidel, části A, kapitoly 15, bodu 2 snížení dotace o 100 %.
8. Dne 13. 6. 2016 správní orgán obdržel námítky proti protokolu o kontrole, které sdělením ze dne 30. 6. 2016, č. j. SZIF/2016/04117369, zamítl jako neoprávněné.
9. Žalobkyně se dne 17. 8. 2016 obrátila na Přezkumnou komisi Ministerstva zemědělství s žádostí o přezkum udělení sankce kategorie „C“. Přezkumná komise na svém 70. jednání dne 12. 9. 2016 postup správního orgánu potvrdila.
10. Správní orgán podal dne 6. 9. 2016 oznámení o podezření ze spáchání trestného činu, dle kterého Krajské ředitelství policie kraje Vysočina vydalo dne 18. 9. 2017 usnesení o zahájení trestního stíhání.
11. Správní orgán zahájil dne 27. 3. 2018 s žalobkyní správní řízení o uložení povinnosti vrátit dotaci poskytnutou v rámci PRV dle § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen „zákon o SZIF“), ve spojení s nařízením Evropského Parlamentu a Rady č. 1306/2013 (dále jen „nařízení č. 1306/2013“) a čl. 7 prováděcího nařízení Komise č. 809/2014.
12. Zástupce žalobkyně JUDr. Vít Hrnčířík, Ph.D., LL.M. nahlédl dne 29. 5. 2018 do správního spisu. Zástupci žalobkyně bylo dne 18. 6. 2018 doručeno prvostupňové rozhodnutí, které uložilo

žalobkyni povinnost vrátit dotaci ve výši 5 239 422 Kč do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Žalobkyně podala dne 2. 7. 2018 blanketní odvolání. Žalobkyně nahlédla do spisu dne 10. 7. 2019 a dne 30. 7. 2019 doplnila odvolání.

13. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí, ve kterém odkázal na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 18 T 1/2018-2848, kterým byl zmocněnec uznán vinným pokračujícím zvláště závažným zločinem dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu, kterého se dopustil tím, že dne 10. 3. 2015 nechal zpracovat, podepsal a podal nepravdivou žádost o proplacení výdajů, včetně nepravdivé povinné dokumentace na projekt „Stavební úprava objektu na podnikání“ evidovaný pod reg. č. 12/016/3120a/563/000319. Žalovaný doplnil, že odvolání státní zástupkyně proti rozsudku Krajského soudu bylo zamítnuto rozsudkem Vrchního soudu v Praze, č. j. 9 To 17/2019.
14. Žalovaný shrnul, že zmocněnec vyřizoval sám od různých dodavatelů cenové nabídky, objednávky, nákup a přepravu strojního vybavení do xxx xxx. Faktury byly vystaveny, aniž došlo k předání strojů a zmocněnec dodatečně, až před podáním žádosti o proplacení dotace, pouze formálně vyhotovil podklady o výběrovém řízení. Zmocněnec odstranil originální evidenční strojní štítek ze šroubového kompresoru Kaeser s rokem výroby 2012, č. 2411, a následně na starý a použitý kompresor nalepil padělaný evidenční strojní štítek s rokem výroby 2014, č. 3511. Obdobně zmocněnec postupoval ve vztahu k filtračnímu zařízení s rokem výroby 2013, č. 1304-1-0043, když na toto staré a použité filtrační zařízení nalepil padělaný evidenční strojní štítek s rokem výroby 2014, č. 1304-1-0075.
15. Žalovaný měl na základě výše uvedeného za prokázané, že ve věci dotace došlo k porušení Pravidel, konkrétně části A, kapitoly 3, písm. k), neboť žalobkyně splnila podmínky pro poskytnutí dotace pouze zdánlivě, čímž získala výhodu, která nebyla v souladu s cíli a podmínkami Pravidel nebo Dohody. Přitom bylo dle žalovaného nerozhodné, zda ke skutku došlo s vědomím žalobkyně či nikoli, protože žalobkyně odpovídá po celou dobu správy dotace za pravdivost a úplnost uvedených údajů. Na tomto závěru nemohla nic změnit provozuschopnost projektu. Žalovaný proto prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
16. K tvrzení žalobkyně, že se správní orgán nezabýval jejími námitkami, žalovaný uvedl, že správní orgán je vypořádat nemohl, protože žalobkyně je ve správním řízení v prvním stupni neuplatnila.
17. Žalovaný se ve zbytku odůvodnění napadeného rozhodnutí věnoval odvolacím námitkám. Žalovaný měl za to, že se neplánované kontroly dne 29. 4. 2016 účastnila kompetentní osoba, a to zmocněnec. Neplánovaná kontrola byla uskutečněna na základě poznatků z orientační obhlídky objektu ze dne 26. 4. 2016, kdy byla okna zakryta kartony a prostor uvnitř byl prázdný. Tvrzení, že zaměstnanci vykonávali náhradní práci, není s ohledem na skutečnost, že nebyli přítomni ani v termínu 26. 4. 2016, věrohodné.
18. Žalovaný byl přesvědčen, že část strojů pořízených v rámci projektu byla umístěna mimo místo realizace projektu nebo v objektu jiného vlastníka v areálu (kompresor, odsávací a filtrační zařízení, hranolovací pila a širokopásmová bruska), a na prostranství za budovou (rozmítací pila). Z dokumentace ve spisu není patrné, že by stroje byly umístěny na venkovních plochách areálu plánovaně. Ve spisu nemá oporu ani tvrzení žalobkyně o uzavření smlouvy o poskytnutí přechodné pomoci ve věci dočasného uskladnění strojů.
19. Žalovaný upozornil, že žalobkyně hlášením o změnách č. 1 ze dne 4. 12. 2012 požádala o vyjmutí druhého nadzemního podlaží z projektu, čemuž správní orgán vyhověl. Přesto bylo druhé nadzemní podlaží vyfakturováno a způsobilé výdaje požadované v žádosti o platbu nebyly o danou částku sníženy.
20. V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že lhůta dle čl. 54 nařízení č. 1306/2013 není lhůtou prekluzivní, nýbrž lhůtou nezávaznou. Dle žalovaného to vyplývá jednak z dikce čl. 54, jednak ze smyslu a systematiky předmětného nařízení. V případě žalobkyně je zapotřebí postupovat

podle čl. 3 odst. 1 nařízení Rady č. 2988/95, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (dále jen „nařízení č. 2988/95“), která zakládá čtyřletou promlčecí lhůtu pro zahájení řízení o vrácení dotace, jež počíná běžet okamžikem vzniku nesrovnalosti dle čl. 1 odst. 1, tj. dne 20. 3. 2015 (doručení žádosti o výplatu dotace správním orgánu). Právo zahájit řízení se proto promlčelo dne 20. 3. 2019, zatímco řízení o vrácení dotace bylo zahájeno dne 27. 3. 2018.

II.

Argumentace účastníků

21. Žalobkyně v žalobě vznesla celkem osm žalobních bodů:

1) Řízení o vrácení dotace bylo zahájeno dne 27. 3. 2018 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 6. 2018. V obou případech uplynula lhůta dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013, která je dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Afs 280/2017-57, body 29 a 48, lhůtou prekluzivní. Prekluzivní lhůta 18 měsíců počala běžet okamžikem vydání sdělení k námítkám proti protokolu o kontrole č. 22101964 dne 4. 7. 2016. Žádostí o vrácení dotace ve smyslu nařízení č. 1306/2013 se rozumí prvostupňové rozhodnutí, jež bylo žalobkyni doručeno 18. 6. 2018, tedy více jak 27 měsíců po schválení kontrolní zprávy. Právo žádat vrácení dotace po žalobkyni proto zaniklo. Ustanovení čl. 3 nařízení č. 2988/95 je vyloučeno na základě zásady „*lex posterior specialis derogat legi priori generali*“, protože nařízení č. 1306/2013 je účinné od 1. 1. 2014 a upravuje zvláště oblast zemědělských dotací, zatímco nařízení č. 2988/95 je účinné od 26. 12. 1995 a obsahuje obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření postihujících nesrovnalosti.

2) Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že stroje nebyly připojeny do elektrické sítě či kompresoru. V době provedení kontroly byla žalobkyně v pracovní neschopnosti a zaměstnanci vykonávali v této době náhradní práci, protože byly všechny stroje dle podnikové směrnice o bezpečnosti práce vypojeny z elektrické sítě a tlakového vzduchu. Dřevozpracující stroje mají velký výkon, jsou schopné zpracovat za osmihodinovou pracovní směnu 30 až 40 m³ řeziva, a proto nejsou provozovány neustále, nýbrž šaržově (sic!) dle výrobní potřeby. Žádný právní předpis, metodický pokyn, nebo dotační pravidla neurčují, že dotované stroje nesmí být v době, kdy nejsou využívány, odpojeny od sítě, případně od tlakového vzduchu. Žalovaný tento odvolací důvod hodnotil na základě skutečností, které neměly oporu ve správním spisu.

3) Žalobkyně nesouhlasí, že část strojů byla umístěna mimo místo realizace projektu. Venkovní plocha je místem realizace projektu a jako taková byla uvedena v žádosti. Původní projekt spočíval v opravě objektu a vytvoření výrobní jednotky, následně byl projekt změnovým hlášením rozšířen o nákup dřevozpracujících strojů, aniž došlo k navýšení již odsouhlasené dotace na výrobu dřevěných obalů. V důsledku dodatečného doplnění měly být stroje umístěny z části v opravované budově a velké zpracující stroje měly být umístěny na venkovní ploše areálu. Ihned po ukončení dotačně realizovaného projektu mělo dojít k výstavbě krytého přístřešku na velké dřevozpracující stroje. K vybudování nedošlo kvůli chybné změně územního plánu z původní plochy určené pro průmyslové využití na bytovou zástavbu. Tato překážka nebyla způsobena žalobkyní. Dle potřeby jsou stroje operativně přemístěny do výrobní haly a ostatní stroje jsou naopak přemístěny na venkovní prostranství a zakryty plachtami proti nepřízní počasí. Tento postup není zakázán dotačními pravidly nebo právním předpisem.

4) Žalobkyně nesouhlasí s tím, že výrobní číslo kompresoru neodpovídá. Při kontrole byl předložen jiný kompresor, protože původní kompresor s výrobním číslem 3511 byl na pravidelné údržbě. Žalobkyně měla nejen kompresor zakoupený v rámci dotačního programu, ale také záložní kompresor. Nejednalo se o porušení dotačních pravidel.

5) Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že na filtračním zařízení byl umístěn falešný výrobní štítek. Dodavatel filtru oznámil žalobkyni, že k nesouladu v označení výrobního čísla došlo administrativní chybou buď přímo ve výrobě nebo u dodavatele filtru. Žalobkyně nemohla tento

rozdíl nijak zjistit, protože údaje na štítku odpovídaly dodacím dokladům. Záměna štítků nemá navíc vliv na provoz a funkčnost celého projektu. Nešlo o porušení dotačních pravidel.

6) Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že v objektu neprobíhala žádná výroba a v době kontroly se tam nenacházel žádný zaměstnanec. V předmětném objektu se v době kontroly nacházela rozpracovaná výroba vzorkování dřevěných hoblovaných podlažek do paletových klecí a ručně vyrobené lýkové košíky, které byly kontrolním orgánem fotograficky zdokumentovány. Zaměstnanci nebyli přítomni kvůli onemocnění žalobkyně a vykonávali náhradní práci. Kontrolní orgán byl o této skutečnosti vyrozuměn telefonicky při sjednávání schůzky za účelem provedení kontroly.

7) Žalobkyně se zasláním změnového hlášení č. 1 vzdala dotace na druhé nadzemní podlaží. Způsobitelné výdaje byly poníženy. Výběrové řízení, jeho vyhodnocení, fyzické uskutečnění a proplacení zakázky proběhlo dle původního zadání, tj. včetně druhého nadzemního podlaží. Tomuto postupu nic nebrání, projekt lze realizovat v části, která byla vyňata z dotace. Žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval pro její údajnou bezvýznamnost, což je protizákonný postup.

8) Žalovaný nepostupoval v pochybnostech ve prospěch žalobkyně, ani právní předpis nevyložil mírněji. Projekt byl a je funkční a životaschopný, což potvrdila i část kontrol správního orgánu, jakož i svědci v souvisejícím řízení, kterého se však žalobkyně neúčastnila, protože nebyla podezřelá ze spáchání trestného činu.

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v trestním řízení, které bylo pravomocně skončeno rozsudkem Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 9 To 17/2019, bylo prokázáno, že v rámci žádosti žalobkyně o dotaci nebylo provedeno řádné výběrové řízení a při kontrole na místě byly předloženy jako stroje pořízené z dotace jiné stroje s padělaným evidenčním číslem. Z tohoto důvodu nelze dotaci dle části A, kapitoly 3, písm. k) Pravidel poskytnout, a to bez ohledu na funkčnost projektu.
23. Ve zbytku žalovaný shrnul odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný připomněl, že pracovní neschopnost žalobkyně nebyla správnímu orgánu nijak doložena; neplánované kontroly dne 29. 4. 2016 se účastnil syn žalobkyně, který měl dle plné moci ze dne 29. 11. 2012 na starosti komplexní správu projektu, včetně zastupování při kontrole projektu. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobkyně, že její zaměstnanci vykonávali v době kontroly náhradní práci, protože zaměstnanci nebyli přítomni ani při provedení orientační obhlídky objektu dne 26. 4. 2016. Z doložených pracovních smluv vyplývá, že místem výkonu práce byla právě provozovna projektu.
24. Žalovaný dodal, že správní spis neobsahuje žádný záznam o uzavřené smlouvě o poskytnutí přechodné pomoci při uskladnění strojů. Z dokumentace projektu nevyplývá, že některé stroje byly plánovaně umístěny ve venkovních prostorách areálu objektu. Žalovaný označil tento způsob uskladnění za krajně nevhodný s ohledem na klimatické podmínky, riziko vandalismu či krádeže a bezpečnost pohybu zaměstnanců v areálu. Cílem projektu byly stavební úpravy vedoucí ke komplexní rekonstrukci vnitřních výrobních prostor a uzpůsobení provozních místností provozovny na výrobu. Skutečnost, že jsou stroje částečně rozebrány a uskladněny mimo místo realizace projektu, potvrzuje, že projekt není plně provozuschopným, funkčně soběstačným celkem.
25. Žalovaný konstatoval, že z kontrolní fotodokumentace je zjevné, že pracovní stroje nebyly nijak připojené ke zdroji energie a tlakového vzduchu, jehož rozvod chybí úplně. Samotné prostory jsou dle mínění žalovaného nevhodné pro dřevovýrobu, protože neobsahují odsávání a filtraci, a výrobní místnost má kazetový strop. Stroje neměly ve výrobní hale žádné zajišťovací ukotvení a jejich přemísťování do venkovních prostor žalovaný vyhodnotil jako nereálné, neboť je v rozporu s péčí řádného hospodáře, aby byly dřevozpracující stroje zakryty plachtami mimo budovu a vystaveny riziku koroze nebo zkratu v důsledku venkovní vlhkosti.
26. K otázce prekluze práva žádat vrácení dotace žalovaný uvedl, že nařízení č. 2988/95 je zvláštní ve vztahu k nařízení č. 1306/2013, protože se uplatní lhůta uvedená v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95.

Dle judikatury Soudního dvora EU navíc není možné odvětvovým předpisem stanovit lhůtu kratší než 3 roky, takže lhůta 18 měsíců nemůže být považována za zvláštní lhůtu. Žalovaný dodal, že Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Afs 280/2017, nezabýval vztahem lhůt uvedených v předmětných nařízeních EU, pouze uzavřel, že splněny byly obě lhůty.

III.

Posouzení žaloby

27. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
28. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
29. **Ad 1)** Podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 požádají v případě neoprávněných plateb v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti členské státy u příjemce o vrácení těchto plateb do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti, popřípadě poté, co tuto zprávu nebo podobný dokument obdržela platební agentura či subjekt odpovědný za zpětné získávání daných plateb.
30. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 činí promlčecí doba pro zahájení stíhání čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.
31. Žalobkyně namítala, že právo požadovat vrácení dotace zaniklo dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 uplynutím lhůty 18 měsíců od okamžiku schválení kontrolní zprávy dne 4. 7. 2016. K zániku proto mělo dojít před doručením prvostupňového rozhodnutí žalobkyni dne 18. 6. 2018.
32. Mezi účastníky řízení je sporné, zda právo žádat vrácení dotace zaniklo před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Městský soud nejprve zjišťoval účinnou právní úpravu, poté zkoumal, zda lhůta skutečně uplynula marně, a v závěru se zabýval účinky jejího marného uplynutí.
33. Z čl. II. bodu 1. Dohody vyplývá, že předmětná dotace byla žalobkyni poskytnuta mj. na základě nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, o financování Společné zemědělské politiky (dále jen „nařízení č. 1290/2005“). Toto nařízení bylo zrušeno čl. 119 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 ke dni 1. 1. 2014, přičemž dle čl. 119 odst. 2 nařízení č. 1306/2013 platí, že odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III. V souladu s touto tabulkou byly čl. 32 a 33 starého nařízení nahrazeny čl. 54 nařízení č. 1306/2013.
34. Ustanovení čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 stanovuje povinnost členského státu požádat příjemce neoprávněné platby o její vrácení do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti.
35. Běhu této lhůty se věnoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Afs 280/2017-57, v bodech 48 a 49: „*Prvotní zjištění, resp. sepis kontrolního listu či protokolu, lze za schválení kontrolní zprávy, se kterým Nařízení č. 1306/2013 spojuje běh prekluzivní lhůty práva požádat o vrácení dotace považovat pouze za předpokladu, že kontrolovaná osoba námitky nepodala, a to marným uplynutím lhůty pro podání námitek. Pokud jsou podány námitky, pak lze za schválení kontrolní zprávy považovat až rozhodnutí, kterým bylo o těchto námitkách rozhodnuto [...]. Právní moc tohoto rozhodnutí lze proto v projednávané věci považovat za schválení kontrolní zprávy, tj. počátek běhu prekluzivní lhůty ve smyslu čl. 54 Nařízení č. 1306/2013. Rozhodnutí, kterým oprávněný správní orgán požádal o vrácení dotace ve výši 448 429,86 Kč (rozhodnutí Fondu ze dne 5. 5. 2014, doručené žalobci dne 13. 5. 2014), bylo tedy vydáno a zejména žalobci doručeno v rámci zde uvedené 18ti měsíční prekluzivní lhůty.*“

36. Nesrovnalosti byly poprvé správním orgánem odhaleny v rámci kontroly na místě dne 29. 4. 2016, o níž byl sepsán protokol č. 22101964. Žalobkyně podala proti protokolu o kontrole námitky, které správní orgán obdržel dne 13. 6. 2016 a zaevidoval pod č. j. SZIF/2016/0417369. Správní orgán dne 30. 6. 2016 vydal sdělení č. j. SZIF/2016/0439491, kterým námitky žalobkyně zamítl. Sdělení bylo žalobkyni doručeno fikcí dne 18. 7. 2016 a téhož dne nabylo právní moci.
37. Ode dne 18. 7. 2016 tak začala běžet lhůta 18 měsíců pro vydání prvostupňového rozhodnutí dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013, která uplynula dne 18. 1. 2018. Jednalo se o uplynutí marné, protože prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 6. 2018 a doručeno žalobkyni dne 18. 6. 2018.
38. Je však otázkou, jaké účinky marné uplynutí lhůty dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 působí. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku, bod 29, konstatoval, že lhůta je propadná: *„Nové Nařízení zavedlo pro žádost o vrácení neoprávněných plateb 18 měsíční prekluzivní lhůtu počínající běžet poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti, popřípadě poté, co tuto zprávu nebo podobný dokument obdržela platební agentura či subjekt odpovědný za zpětné získávání daných plateb.“* Nejvyšší správní soud označil lhůtu za prekluzivní bez dalšího, proto soud provedl vlastní podrobnější rozbor.
39. Ustanovení čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 je novinkou oproti čl. 32 odst. 5 a 33 odst. 8 nařízení č. 1290/2005, které neupravují prekluzi práva, ale umožňují Komisi připsat neprávem vyplacené finanční prostředky k tíži členského státu (vizte výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, bod 30), a které jsou nově upraveny v čl. 54 odst. 2 nařízení č. 1306/2013.
40. Členský stát je dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 povinen (v anglickém znění je použito sloveso „shall“) požádat příjemce do 18 měsíců od zjištění nesrovnalosti o vrácení poskytnuté dotace. Evropský zákonodárce nic neuvádí o následcích nesplnění této lhůty. Bylo-li jeho záměrem zakotvit prekluzivní lhůtu, pak musí být tento úmysl rozumně vyvoditelný, a to buď přímo z výslovného znění právní úpravy, např. tak jak to činí čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95, nebo alespoň z navazujících výkladových metod.
41. Ze systematického výkladu tohoto článku vyplývá, že lhůta se týká vztahu mezi členským státem a EU, neboť je spojena s povinností členského státu vymáhat neoprávněnou platbu z rozpočtu EU. Ustanovení čl. 54 odst. 2 nařízení č. 1306/2013 určuje, komu půjde k tíži, pokud ke zpětnému získání plateb nedojde ve lhůtě 4 nebo 8 let od podání žádosti o vrácení, a odst. 3 zakládá právo členských států ve vymáhání plateb nepokračovat, jsou-li pro tento postup dány důvody.
42. Z hlediska hodnotového pozadí čl. 54 nařízení č. 1306/2013, jež spočívá ve stanovení lhůt směřujících k co možná nejrychlejšímu vrácení neoprávněné dotace (shodně rozsudek Soudního dvora EU ze dne 8. 5. 2019, C-580/17 – Järvelaev, bod 96), by nedávalo smysl, aby lhůta dle odst. 1 byla bez dalšího propadná. Marným uplynutím lhůty 18 měsíců by totiž došlo k zániku práva členského státu vymáhat vrácení dotace a finanční důsledky této nečinnosti by dle odst. 2 nesl z 50 % členský stát a z 50 % rozpočet EU.
43. Ani preambule nařízení, a zejména její bod 39, neuvádí nic o tom, že lhůta stanovená v čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 slouží k ochraně právní jistoty příjemců dotace. Preambule v bodu 39 odkazuje na nařízení č. 2988/95, jež v čl. 3 odst. 1 stanoví promlčecí lhůtu (mající však účinky prekluzivní lhůty) pro zahájení řízení o vrácení dotace ve výši 4 let od vzniku nesrovnalosti; dle odst. 3 si členské státy ponechávají možnost uplatňovat delší lhůtu, než která je uvedena v odstavci 1 nebo odstavci 2. Této možnosti tuzemský zákonodárce využil, když v § 11a odst. 1 zákona o SZIF stanovil, že Fond zahájí řízení o vrácení dotace nejpozději do 10 let ode dne jejího vyplacení. Jedná se tedy o zákonnou objektivní prekluzivní lhůtu pro zahájení řízení o vrácení dotace.
44. Městský soud se na základě výše uvedeného neztotožňuje se závěrem Nejvyššího správního soudu, že lhůta 18 měsíců je lhůtou propadnou; jde o lhůtu pořádkovou, upravující vztah mezi členským státem a EU. Ustanovení čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 nepřipouští odlišný jazykový,

systematický nebo teleologický výklad. Soud má proto za to, že jde o *Acte clair* ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ze dne 6. 10. 1982, C-283/81 – CILFIT: „Konečně správné použití práva Společenství může být tak zřejmé, že neponechává prostor pro žádnou rozumnou pochybnost o způsobu vyřešení položené otázky. Dříve, než vnitrostátní soud rozhodne o tom, že takováto situace vznikla, musí si být jist, že stejnou jistotu by měly soudy ostatních členských států a Soudní dvůr. Pouze v případě, že jsou tyto podmínky splněny, se může vnitrostátní soud zdržet položení této otázky Soudnímu dvoru a vyřešit ji na vlastní odpovědnost.“

45. Městský soud tuto jistotu nabyl. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Afs 280/2017-57 bez bližšího odůvodnění usoudil, že lhůta je prekluzivní, zatímco Soudní dvůr EU povahu lhůty doposud vůbec nezkontroval, pouze lhůtu 18 měsíců okrajově zmínil v rozsudku ze dne 8. 5. 2019, C-580/17 – Järvelaev, bod 95. Městský soud je přesvědčen, že kdyby předmětem řízení před těmito soudy byla otázka povahy lhůty dle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013, pak by tyto soudy rozhodly stejně jako Městský soud v Praze. Metody výkladu jsou obdobné, nezávisle na tom, zdali jde o výklad práva EU nebo práva vnitrostátního.
46. Městský soud proto předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU nepoložil a uzavřel, že marné uplynutí lhůty 18 měsíců plynoucí od právní moci rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu protokolu nezpůsobilo zánik práva správního orgánu požadovat po žalobkyni vrácení dotace. Podstatné je, že správní orgán zahájil řízení o vrácení dotace ve lhůtě 10 let dle § 11a odst. 1 zákona o SZIF, jejíž běh započal vyplacením dotace žalobkyni v roce 2015. Žalobní námitka není důvodná.
47. Pro úplnost městský soud dodává, že není soudem, který by byl dle čl. 267 písm. b) Smlouvy o fungování EU povinen podat předběžnou otázku k Soudnímu dvoru EU. Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který je vrcholným soudem majícím povinnost předběžnou otázku položit, shledá-li, že je výklad práva EU nejasný. Do práva žalobkyně na zákonného soudce tak nemůže být postupem městského soudu zasaženo.
48. **Ad 2)** Podle části A, kapitoly 1, písm. e) Pravidel musí každý projekt tvořit samostatný funkční celek. Funkčním celkem je takový projekt, jehož výsledkem je objekt/část objektu/technologie apod., který je funkčně soběstačným prvkem.
49. Podle části A, kapitoly 4, písm. h) Pravidel se příjemce dotace zavazuje, že po celou dobu trvání závazku bude s majetkem financovaným z dotace nakládat obezřetně a s náležitou odbornou péčí.
50. Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že stroje nebyly připojeny do elektrické sítě či kompresoru. Žádný právní předpis, metodický pokyn, nebo dotační pravidla neurčují, že dotované stroje nesmí být v době, kdy nejsou využívány, odpojeny od sítě, případně od tlakového vzduchu. Žalovaný tento odvolací důvod hodnotil na základě skutečností, které neměly oporu ve správním spisu.
51. Předmětem tohoto žalobního bodu je otázka, zda správní spis obsahoval podklady svědčící o tom, že stroje nebyly připojeny v elektrické síti nebo do kompresoru, a pokud ano, zda šlo o porušení nějaké povinnosti.
52. Správní spis obsahuje dva stěžejní podklady v této věci. Jedním je protokol o kontrole ze dne 29. 4. 2016 a druhým je rozsáhlá fotodokumentace. Z kontrolního zjištění uvedeného v bodu 12 protokolu o kontrole mj. vyplývá, že v době kontroly nebyl žádný ze strojů připojen k elektrické síti, ani ke kompresoru; příruční sklad doplňků byl prázdný; část pořízovaných strojů (kompresor, odsávací a filtrační zařízení, hranolovací pila, širokopásová bruska) byly umístěny v jiném objektu jiného majitele; rozmítací pila byla nekompleťovaná a přikryta plachtou na prostranství za budovou; pneumatický hřebíkovač a sbíjecí stůl na palety nemohou být funkční bez připojení ke kompresoru. Tyto závěry mají oporu ve fotodokumentaci, ze které navíc vyplývá, že stroje neměly ve výrobní hale žádné zajišťovací ukotvení a chyběly zde rozvody tlakového vzduchu, odsávání a filtrace. Tyto nedostatky není možné ospravedlnit s odkazem na mobilitu strojů dle hospodářské potřeby, protože působily nejen nebezpečí poškození daných strojů, ale též ohrožovaly zdraví zaměstnanců.

53. Není pravda, že by takto zjištěný skutkový stav nebylo možné hodnotit jako porušení povinností při správě dotace. Dle části A, kapitoly 1, písm. e) Pravidel musí být každý projekt tvořen funkčně soběstačným prvkem. Z výše uvedeného je zřejmé, že jednotlivé stroje nebyly s to samostatně řádně a bezpečně fungovat, protože postrádaly nezbytné podmínky pro svou činnost, např. připojení ke kompresoru, funkční odsávací a filtrační techniku. Neodstraněním tohoto závadného stavu žalobkyně navíc porušila povinnost péče řádného hospodáře dle části A, kapitoly 4, písm. h) Pravidel. Soud proto souhlasí s žalovaným, že žalobkyně porušila Pravidla.
54. Městský soud tento žalobní bod neshledal důvodným. Žalobkyně byla dle části A, kapitoly 1, písm. e) Pravidel povinna projekt uskutečnit jako soubor funkčně soběstačných prvků, což dle podkladů obsažených ve správním spisu neučinila.
55. **Ad 3)** Podle části A, kapitoly 4, písm. g) Pravidel se příjemce dotace zavazuje, že dodrží účel projektu uvedený v Žádosti o dotaci a splní veškeré další specifické podmínky po celou lhůtu vázanosti projektu na účel; C.
56. Žalobkyně nesouhlasí, že část strojů byla umístěna mimo místo realizace projektu. Venkovní plocha je místem realizace projektu a jako taková byla uvedena v žádosti. Tento postup není zakázán dotačními pravidly nebo právním předpisem.
57. Jedná se o stejnou žalobní námitku jako v předchozím bodu rozsudku, s tím rozdílem, že žalobkyně zde nesouhlasí s názorem žalovaného, že část strojů byla umístěna mimo místo realizace projektu.
58. Účelem projektu je dle str. 3 žádosti o dotaci provedení rozsáhlé stavebně technické rekonstrukce objektu č. p. xxx, který je určen pro lehkou zpracovatelskou výrobu, a úprava přilehlé venkovní plochy areálu objektu. Cílem rekonstrukce je zajištění produkce kvalitních výrobků, např. obalů a součástí obalů pro různé průmyslové výrobky, dřevěných palet, lat'ových beden, krabic, pletených košíků atd. Místem realizace projektu je „xxx xxx“ která se nachází v k.ú. xxx, xxx.
59. Hlášení č. 2 o změnách v rámci PRV (dále jen „hlášení č. 2“) žádost rozšířilo o technologická zařízení provozu vypočtená na str. 2 hlášení. Žádost o dotaci byla doplněna o pořízení strojní technologie výroby dřevěných obalů, což mělo vést k vysoké kvalitě produkce, podpoře inovačních procesů a k uplatnění hygieny pracovního prostředí. Místo realizace zůstalo nezměněno.
60. Z výše uvedeného vyplývá, že místem realizace projektu byl předně objekt č. p. xxx, který měl být celostně rekonstruován a poté měl sloužit k dřevovýrobě. Z hlášení č. 2 je patrné, že žádost o dotaci byla rozšířena o koupi strojní techniky, přičemž účelem této techniky bylo zaručit co možná nejvyšší výrobu. Proto lze rozumně tvrdit, že dotované stroje měly být použity k dřevovýrobě v rámci nově opravené budovy, která měla být uzpůsobena nárokům kladeným na dřevovýrobu, tj. měla být vybavena odsávací a filtrační technikou, stroje měly být stacionárně zajištěny atd.
61. Žalovaný na základě fotodokumentace pořízené při kontrole konstatoval, že některé stroje byly skladovány vně rekonstruovaného objektu nebo u třetí osoby. Některé fotografie zobrazují venku skladovaný stroj zakrytý plachtou. Takové nakládání se strojem je v rozporu s povinností dodržet účel předmětné dotace dle části A, kapitoly 4, písm. g) Pravidel, protože stroj nebyl využíván ke dřevovýrobě, ale skladován vně provozovny, navzdory tomu, že tento druh skladování nebyl v žádosti uveden. Shodná argumentace platí pro skladování strojů u třetí osoby.
62. Ačkoliv lze souhlasit s tvrzením žalobkyně, že velkovýroby obecně fungují na principu výměny techniky dle stávajících požadavků produkce, tato okolnost nebyla v žádosti nebo v hlášení č. 2 nijak zohledněna. Žalobkyně měla a mohla vědět, že rozměry provozovny jsou nedostatečné pro uskladnění všech kusů techniky, a tuto skutečnost měla správnímu orgánu v hlášení č. 2 oznámit, aby bylo možné stanovit další podmínky pro technické řešení projektu, nebo rozšíření žádosti o stroje neschválit. Venkovně uskladněná technika, zakrytá pouze plachtou proti dešti, je navíc vystavena nepřízní počasí, což vede ke vzniku koroze a nebezpečí následného zkratu při zapojení.

Jde tedy též o rozpor s požadavkem nakládat s předmětem dotace s péčí řádného hospodáře dle části A, kapitoly 4, písm. h) Pravidel.

63. Na výše uvedeném závěru nic nemění žalobkyní tvrzená okolnost v podobě chybné změny územního plánu, v jejímž důsledku nebyl včas vybudován venkovní přístřešek pro velké dřevozpracující stroje. Budování přístřešku nebylo součástí žádosti, a tudíž ani předmětem dotace. Sousední „úprava přilehlé venkovní plochy areálu objektu“ není dostatečně určité a vzhledem k hlavnímu účelu celého projektu jím nelze rozumět stavbu přístřešku. Žalovaný proto nepochybil, když tento argument žalobkyně označil za bezpředmětný.
64. Městský soud tento žalobní bod neshledal důvodným. Účelem žádosti ve znění hlášení č. 2 byla rekonstrukce provozovny a koupě strojů, které měly být využity ke dřevovýrobě v rámci této provozovny, nikoli částečně skladovány vně objektu.
65. **Ad 4)** Podle části A, kapitoly 7, písm. h), bodu 1 Pravidel nelze dotaci poskytnout na pořízení použitého movitého majetku.
66. Podle části A, kapitoly 3, písm. k) Pravidel v případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout/proplatit. Dotaci nelze poskytnout/proplatit rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz; C.
67. Podle § 436 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „ObčZ“), je-li zástupce v dobré víře nebo musel-li vědět o určité okolnosti, přihlíží se k tomu i u zastoupeného; to neplatí, jedná-li se o okolnost, o které se zástupce dozvěděl před vznikem zastoupení. Není-li zastoupený v dobré víře, nemůže se dovolat dobré víry zástupce.
68. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že výrobní číslo kompresoru neodpovídá. Při kontrole byl předložen jiný kompresor, protože původní kompresor s výrobním číslem 3511 byl na pravidelné údržbě. Žalobkyně měla nejen kompresor zakoupený v rámci dotačního programu, ale také záložní kompresor. Nejednalo se o porušení dotačních pravidel.
69. Tvrzení, že kompresor s výrobním číslem 3511 byl na pravidelné údržbě, žalobkyně nijak v řízení o vrácení dotace nebo v řízení před soudem nedoložila, stejně jako neprokázala, že předložený kompresor byl záložní. Neobstojí ani tvrzení, že žalobkyni zastupoval při kontrole zmocněnec, který nevěděl, že kompresor byl na pravidelné údržbě. Zmocněnec žalobkyně byl odsouzen za pokračující zločin dotačního podvodu a pokračující zločin poškození finančních zájmů EU rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 18 T 1/2018-2848, v jehož výroku o vině č. 3 bylo uvedeno, že „[...] zmocněnec minimálně odstranil originální evidenční strojní štítek ze šroubového kompresoru Kaeser s rokem výroby 2012 a v. č. 2411 a následně na starý a použitý kompresor nalepil padělaný evidenční strojní štítek s rokem výroby 2014 a v. č. 3511 [...]“.
70. Z toho se podává, že jiný kompresor byl při kontrole předložen kvůli podvodnému jednání zmocněnce žalobkyně, nikoli kvůli jeho údržbě. Žalobkyně ve skutečnosti kompresor s v. č. 3511 neměla. Takové jednání je v rozporu jak s částí A, kapitoly 7, písm. h) bodu 1 Pravidel, protože kompresor byl použitý, tak s částí A, kapitoly 3, písm. k) Pravidel, protože podmínky pro získání dotace byly splněny pouze zdánlivě.
71. Pro úplnost soud uvádí, že žalobkyně udělila dne 29. 11. 2012 plnou moc pro správu projektu a vedení dotačního řízení zmocněnci, který byl následně pravomocně odsouzen za dotační podvod. Z § 436 odst. 2 ObčZ plyne, že toto povědomí zástupce o podvodu způsobuje tentýž nedostatek na straně zastoupeného. Z výroku o vině dle rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 18 T 1/2018-2848, je patrné, že trestná činnost zmocněnce byla natolik rozsáhlá, že žalobkyni muselo být při vynaložení běžné péče a opatrnosti ve smyslu § 4 ObčZ

zřejmé, že její zmocněnec porušuje dotační pravidla. Tvrzení, že pochybil zmocněnec a nikoli žalobkyně, proto neobstojí s odkazem na část A, kapitolu 3, písm. k), větu druhou Pravidel.

72. Městský soud názoru žalobkyně nepřisvědčil.
73. **Ad 5)** Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že na filtračním zařízení byl umístěn falešný výrobní štítek. Dodavatel filtru oznámil žalobkyni, že k nesouladu v označení výrobního čísla došlo administrativní chybou buď přímo ve výrobě nebo u dodavatele filtru. Záměna štítků nemá navíc vliv na provoz a funkčnost celého projektu. Nešlo o porušení dotačních pravidel.
74. Soud odkazuje na vypořádání žalobního bodu č. 4 a dodává, že k nesprávnému označení výrobního čísla filtračního zařízení nedošlo v důsledku administrativní chyby při výrobě, nebo u dodavatele filtru, nýbrž kvůli trestnému činu zmocněnce žalobkyně. Ve výroku o vině č. 3 dle rozsudku č. j. 18 T 1/2018-2848 je uvedeno: „[...] *dále odstranil originální evidenční strojní štítek z filtračního zařízení spol. Cipres Filtr Brno s rokem výroby 2013 a v. č. 1304-1-0043 a na toto staré a použité filtrační zařízení nalepil padělaný evidenční strojní štítek s rokem výroby 2014 a v. č. 1304-1-0075 [...].*“
75. Takové jednání je v rozporu s částí A, kapitolou 7, písm. h), bodem 1 Pravidel, který zakazuje dotaci poskytnout na koupi použitého movitého majetku. Případná provozuschopnost projektu na tomto závěru nic nemění. Je nežádoucí za dotaci nakupovat použitý movitý majetek, vykazovat jej jako nový majetek o vyšší ceně, a rozdíl v ceně si ponechat pro soukromé účely.
76. Žalobní tvrzení soud zamítl jako nepravdivé.
77. **Ad 6)** Podle § 41 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) může zaměstnavatel převést zaměstnance i bez jeho souhlasu na dobu nezbytné potřeby na jinou práci, než byla sjednána, jestliže to je třeba k odvrácení mimořádné události, živelní události nebo jiné hrozící nehody nebo k zmírnění jejich bezprostředních následků, a to na nezbytně nutnou dobu.
78. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že v objektu neprobíhala žádná výroba a v době kontroly se tam nenacházel žádný zaměstnanec. V předmětném objektu se v době kontroly nacházela rozpracovaná výroba vzorkování dřevěných hoblovaných podlážek do paletových klecí a ručně vyrobené lýkové košíky, které byly kontrolním orgánem fotograficky zdokumentovány. Zaměstnanci nebyli přítomni kvůli onemocnění žalobkyně a vykonávali náhradní práci. Kontrolní orgán byl o této skutečnosti vyrozuměn.
79. Z kontrolního protokolu vyplývá, že v době kontroly, dne 29. 4. 2016, nebyli v dotovaném objektu přítomni žádní zaměstnanci. Žalobkyně neprokázala, že zaměstnanci byli převedeni na jinou práci ve smyslu § 41 zákoníku práce. Onemocnění žalobkyně nepředstavovalo samo o sobě mimořádnou událost dle § 41 odst. 4 zákoníku práce, která by bránila obsluze dřevozpracujících strojů zaměstnanci. Řečeno jinak: žalobkyně (zaměstnavatelka) nemusela být přítomna v provozovně po celou dobu výroby k tomu, aby produkce probíhala řádně. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobkyně před kontrolou vyrozuměla kontrolní orgán o převedení zaměstnanců na jinou práci.
80. Pochybnosti žalovaného byly důvodné, protože zaměstnanci nebyli v objektu přítomni ani dne 26. 4. 2016 při orientační obhlídce objektu a žalobkyně neuvedla, jaká konkrétní náhradní práce byla zaměstnancům přidělena. V žádosti o dotaci bylo navíc uvedeno, že místem výkonu práce všech šesti zaměstnanců byla xxx xxx a okamžikem nástupu do práce byl den 1. 7. 2014. Naproti tomu dle pracovních smluv vznikl pracovní poměr dne 4. 1. 2016 a místem výkonu práce byla obec xxx xxx. Nemluvě o tom, že čtyři z šesti zaměstnanců byli cizinci a tři z nich neměli trvalé bydliště v České republice. Vystává tedy otázka, jakým způsobem se tyto osoby dozvěděly o pracovní nabídce žalobkyně, a kde měly bydlet, neboť práce musí být vykonávána osobně a na místě určeném pracovní smlouvou.
81. Ve světle těchto okolností soud přisvědčil žalovanému, že fotografie rozpracované výroby vzorkování dřevěných hoblovaných podlážek a ručně vyrobených lýkových košíků nejsou důkazem, který by prokazoval, že v dotovaném objektu zaměstnanci vykonávali dřevovýrobu.

82. Městský soud tento žalobní bod neshledal důvodným.
83. **Ad 7)** Žalobkyně je přesvědčena, že se zasláním změnového hlášení č. 1 vzdala dotace na druhé nadzemní podlaží objektu. Způsobilé výdaje byly poníženy. Výběrové řízení, jeho vyhodnocení, fyzické uskutečnění a proplacení zakázky proběhlo dle původního zadání, tj. včetně druhého nadzemního podlaží. Tomuto postupu nic nebrání, projekt lze realizovat v části, která byla vyňata z dotace. Žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval pro její údajnou bezvýznamnost, což je protizákonný postup.
84. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně hlášením o změnách č. 1 vypustila z dotovaného projektu stavební úpravu vnitřních prostorů druhého nadzemního podlaží. Důvod změny spočíval v tom, že žalobkyně neplánovala využívat sociální zázemí provozovny, umístěné na druhém patře. Tato změna byla správním orgánem schválena dne 6. 12. 2012 ve vyznění o administraci hlášení č. 1 o změnách v rámci PRV, č. j. SZIF/2012/0419354, aniž by se současně promítla do způsobilých výdajů projektu.
85. Žalobkyně v žádosti o proplacení výdajů požadovala dotaci ve výši 5 251 441 Kč, která byla vypočtena z celkových výdajů ve výši 9 908 380 Kč. Žalobkyni byla nakonec schválena platba dotace ve výši 5 239 422 Kč (č. j. SZIF/2015/0443864), po korekci ve výši 22 677,70 Kč za výdaje za práce na venkovní nezastavěné ploše, které nebyly provedeny.
86. Městský soud nepochybně, že žalobkyni nic nebránilo v rekonstrukci druhého nadzemního podlaží, uskutečněné na vlastní náklad. Je však otázkou, zdali žalobkyně v žádosti o vyplacení dotace požadovala také částku na rekonstrukci druhého nadzemního podlaží, navzdory tomu, že se dotace v této části vzdala.
87. Soud upozorňuje, že nesrovnalost ve výši výdajů vznikla kvůli prvním dvěma změnám žádosti o dotaci. V původní žádosti o dotaci, a v její části zvané „*technické řešení projektu*“, bylo uvedeno „2. NP“ a výše celkových výdajů na rekonstrukci objektu byla vyčíslena na 9 326 000 Kč. Poté došlo hlášením o změnách č. 1 k vypuštění druhého nadzemního podlaží z dotace, výše výdajů přesto zůstala beze změny. V čl. IV. bodu 2 Dohody ze dne 13. 3. 2013 bylo taktéž uvedeno, že dotace bude poskytnuta mj. na výdaje na rekonstrukci objektu ve výši 9 326 000 Kč. Následně, dne 19. 4. 2013, obdržel správní orgán hlášení o změnách č. 2, které žádost o dotaci rozšířilo o pořízení strojů. Současně však žalobkyně změnila doposud požadovanou částku na rekonstrukci z 9 326 000 Kč na 7 126 000 Kč a rozdíl ve výši 2 200 000 Kč připsala jako výdaj na nákup strojů. Celková výše výdajů tak zůstala zachována, což správní orgán potvrdil ve vyznění o administraci hlášení č. 2.
88. Dle soudu nakládání s dotací musí být transparentní. Součástí hlášení o změně musí být nejen konstatování, že určitá položka dotace byla vypuštěna, ale také zohlednění této změny při výpočtu výdajů. Žalobkyně měla v oznámení o změnách č. 1 snížit výši výdajů na rekonstrukci objektu o konkrétní částku rekonstrukce druhého nadzemního podlaží, jež byla vypuštěna. Žalobkyně tak ale neučinila; oznámením o změnách č. 2 rozšířila žádost o nákup strojů a této nové položce přiřadila hodnotu 2 200 000 Kč, kterou odečetla od položky vyhrazené na rekonstrukci.
89. Žalovaný na str. 16 napadeného rozhodnutí podotkl, že způsobilé výdaje nebyly poníženy o částku cca 2 500 000 Kč, která byla v položkovém rozpočtu přiřazena k druhému nadzemnímu podlaží. Není zřejmé, co se stalo s rozdílem ve výši přibližně 300 000 Kč. Z tohoto důvodu neobstojí argument žalobkyně, že žalovaný protizákonně její odvolací námitku nevypořádal.
90. Městský soud souhlasí s žalovaným, že změna stavby nebyla žalobkyní řádně zohledněna, a proto žalobní bod neshledal důvodným.
91. **Ad 8)** Žalobkyně měla za to, že žalovaný nepostupoval v pochybnostech v její prospěch, ani právní předpis nevyložil mírněji. Projekt byl a je funkční a životaschopný, což potvrdila i část kontrol

správního orgánu, jakož i svědci v souvisejícím řízení, kterého se žalobkyně neúčastnila, protože nebyla podezřelá ze spáchání trestného činu.

92. Tvrzení žalobkyně, že projekt byl funkční, se nezakládá na pravdě. Část strojů byla skladována vně provozovny, a to buď venku, nebo u třetí osoby, zatímco stroje v provozovně postrádaly pevné zajištění, filtrační a odsávací systém, a nebyly připojeny k elektrické síti, ani ke kompresoru (vizte vypořádání žalobních bodů 3 a 4). Nemůže být proto řeč o tom, že stroje splnily účel vymezený v žádosti o dotaci podle části A, kapitoly 4, písm. g) Pravidel, jenž spočíval mj. v dosažení kvalitní dřevovýroby. Za toto pochybení byla žalobkyni uložena sankce „C“ dle části A, kapitoly 15, bodu 2 Pravidel, tedy vrácení 100 % vyplacené dotace.
93. Již v průběhu realizace projektu bylo dle části A, kapitoly 3, písm. k) Pravidel nezbytné, aby žalobkyně doložila svá tvrzení pravdivými důkazy. Tuto povinnost žalobkyně nedodržela (vizte vypořádání žalobních bodů 4 a 5), za což jí byla taktéž uložena sankce „C“.
94. Z výše uvedeného je patrné, že projekt byl uskutečňován vadně, přičemž hned několik pochybení bylo Pravidly hodnoceno jako flagrantní porušení dotačních podmínek, vyžadující vrácení celé dotace. Žalovaný nebyl povinen skutkové okolnosti posuzovat ve prospěch žalobkyně, protože o skutkové situaci nepanovaly pochyby. Kontrolní zjištění správního orgánu, doplněné o fotodokumentaci, je přesvědčivé, a o nepravdivosti důkazů předložených zmocněncem žalobkyně rozhodl pravomocně trestní soud. Je bez právního významu, že pochybení byla správním orgánem zjištěna při jedné kontrole; žalobkyně byla povinna účel dotace plnit po celou dobu vázanosti projektu na účel, tj. 5 let od podpisu Dohody (13. 3. 2013) dle čl. VIII., bodu 2 Dohody.
95. Zásada mírnějšího posouzení (Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 12. 8. 2004, č. j. 2 Afs 47/2004-83, užil pojem „vlídný“ výklad) se stejně jako výše zmíněná zásada „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ použije pouze při pochybnostech, musí však jít o pochybnosti vzniklé při výkladu právní normy. Žalobkyně neuvedla, který konkrétní výklad dotačních pravidel považovala za pochybný a jaký výklad byl pro ni příznivější. Soud proto obecně konstatoval, že Pravidla a Dohoda srozumitelně vymezily práva a povinnosti příjemce dotace. Soud bez obtíží zjistil obsah rozhodných norem pomocí jazykového a teleologického výkladu. V takovém případě není důvod upřednostňovat jakýkoli jiný výklad.
96. Městský soud nedal žalobkyni za pravdu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

97. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
98. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu